

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Výbor pre poľnohospodárstvo

PREDBEŽNÉ ZNENIE
2004/2129(INI)

17.9.2004

NÁVRH STANOVISKA

Výboru pre poľnohospodárstvo

pre Výbor pre ústavné veci

k stanovisku Parlamentu k návrhu Zmluvy zakladajúcej Ústavu pre Európu

Navrhovateľ: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf

PA_NonLeg

ODÔVODNENIE

Európsky parlament musel dlho bojovať o možnosť spolurozhodovania v oblasti poľnohospodárstva. Od začiatku spoločnej poľnohospodárskej politiky, takmer pred pol storočím, mal Európsky parlament a jeho Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka v tejto oblasti len poradnú úlohu. Rada ministrov poľnohospodárstva je dodnes oprávnená nezohľadniť názor Európskeho parlamentu a disponovať skoro polovicou rozpočtu únie bez akejkoľvek demokratickej kontroly.

Tento demokratický deficit niekoľko desaťročí znemožňoval uskutočnenie nevyhnutných reforiem a vyvolal veľké krízy v oblasti verejného zdravia, životného prostredia a ochrany zvierat. Kríza BSE by nedosiahla taký katastrofálny rozsah, keby sa Parlament vtedy podieľal prostredníctvom spolurozhodovania na preventívnych akciách a opatreniach pre boj s týmto ochorením.

Európsky parlament, najmä Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, sa nezmieril s týmto nedostatkom demokracie. Neoficiálne si Parlament často vymohol istú formu spolurozhodovania s Radou, odmietnutím stanovísk a rokovaniami s Komisiou. Je chvályhodné, že po podpísaní Amsterdamskej zmluvy sa postup spolurozhodovania uplatnil aspoň v oblasti ochrany prírody, bezpečnosti potravín a ochrany spotrebiteľa. Spoločná poľnohospodárska politika so svojimi vplyvnými nástrojmi spoločnej organizácie trhov a podpory investícií a príjmov ešte stále nepodlieha kontrole jedinej európskej inštitúcie, ktorá je volená v priamych voľbách a je demokraticky legitímna.

Až návrh európskej ústavy predložený Európskym Konventom zreálnil vyhliadky na posilnenie demokratickej legitimacy. Toto sa udialo aj napriek silnému odporu zo strany niektorých členských štátov, ktoré sa obávali zníženia národných príjmov z rozpočtu EÚ. V súčasnosti sa už všetky zásadné rozhodnutia o poľnohospodárskej politike prijímajú v rámci postupu spolurozhodovania, na ktorom sa zúčastňuje EP. Pri niektorých otázkach, najmä pri stanovovaní kvót, cien a kvantitatívnych obmedzeniach, však návrh ústavy predstavuje zhoršenie oproti súčasnej situácii, keďže o týchto otázkach má rozhodovať Rada bez účasti Parlamentu. Kompromis dosiahnutý na vládnej konferencii v Bruseli je preto krokom správnym smerom, ale nedá sa ešte považovať za úplný postup spolurozhodovania.

Podstatný nedostatok kompromisu dosiahnutého v Bruseli spočíva aj naďalej v skutočnosti, že ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky stanovené pred pol storočím boli prevzaté do textu ústavy v časti III, článku III-123 v úplne nezmenenej podobe. Dnes sú v rozpore so súčasnou poľnohospodárskou politikou, ktorá bola medzitým viackrát reformovaná, a neposkytujú nový podnet pre nájstojčivú špecifickú podporu hospodárstva vidieka a integráciu politiky životného prostredia a ochrany zvierat. Nie je príliš zmysluplné, zaoberať sa spoločnou poľnohospodárskou politikou oddelene od problematiky rozvoja vidieka a vzťahov k rozvojovým krajinám a iným obchodným partnerom.

Spravodajca preto konštatuje, že kompromis dosiahnutý v rámci textu ústavy je pokrokom, no má isté nedostatky, ktoré je v budúcnosti potrebné odstrániť. Tieto nedostatky však nespochybňujú veľký úspech európskej integrácie v spoločnej ústave. Parlament by mal v nastávajúcom ratifikačnom procese urobiť všetko pre to, aby občanov bližšie informoval o pokroku, ktorý pre nich konkrétne vyplýva z prijatia ústavy. Spoločná poľnohospodárska

politika bola a je základným pilierom európskej integrácie a zostane ním, kým bude smerom navonok obhajovať korektné medzinárodné obchodné vzťahy v potravinovej a surovinovej oblasti a smerom dovnútra bude čeliť novým výzvam v oblasti rozvoja vidieka a ekologického, ekonomického a sociálneho trvalo udržateľného poľnohospodárstva. To predovšetkým znamená, že naše prírodné zdroje budú využívané spôsobom, priaznivejším pre životné prostredie, že naše farmy zostanú hospodársky životaschopné, že poľnohospodárske výrobky budú prístupné pre spotrebiteľov za primerané ceny a že poľnohospodárska politika bude prijateľná pre poľnohospodárov, ako aj pre celú spoločnosť.

NÁVRHY

Výbor pre poľnohospodárstvo vyzýva Výbor pre ústavné veci, ako gestorský výbor, aby prijal do návrhu uznesenia nasledujúce návrhy:

1. Víta rozšírenie postupu spolurozhodovania Európskeho parlamentu na spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov, ako aj ďalšie ustanovenia, nevyhnutné pre uskutočnenie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky; vyzýva však, aby boli v rámci budúcej revízie ústavnej zmluvy odstránené nedostatky týkajúce sa postupu spolurozhodovania v poľnohospodárskej oblasti najmä v článku III-126 ods. 2 ako aj III-127 ods. 3;
2. V tejto súvislosti vyjadruje poľutovanie, že o záležitostiach, ktoré boli doteraz predmetom postupu konzultácie, najmä určovanie kvót, cien a kvantitatívnych obmedzení v článku III-127 ods. 3, bude rozhodovať odteraz Rada bez účasti Parlamentu; považuje túto skutočnosť za kontraproduktívnu vzhľadom na v ústavnej zmluve inak zjavnú tendenciu smerujúcu k odstráneniu demokratických nedostatkov; upozorňuje Radu na skutočnosť, že v rámci svojej legislatívnej právomoci určí obsahovo čo najpresnejšie podmienky na úpravu skutočností uvedených v článku III-127 ods. 3; opakuje svoju požiadavku, aby záležitosti, ktoré doteraz podliehali postupu konzultácie a sú v návrhu ústavy v oblasti poľnohospodárstva, najmä v článku III-127 ods. 3, doteraz považované za predmet nariadení alebo rozhodnutí Rady, v budúcnosti mohli spadať pod vykonávacie právomoci Komisie iba v prípade, ak je na ňu táto právomoc vopred prenesená právnym aktom, prijatým Radou a Parlamentom v postupe spolurozhodovania;
3. Pripomína, že ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky uvedené v článku III-123 sú v rozpore s cieľmi Európskej únie formulovanými v hlave I v článku 3; považuje aj z tohto dôvodu za nevyhnutné, aby boli ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky aktualizované s ohľadom na najnovší vývoj tejto politiky a najmä jej multifunkčnej úlohy voči poľnohospodárom, rozvoju vidieka, životnému prostrediu a spotrebiteľom;
4. Považuje nasledujúci text za prijateľný s ohľadom na ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky:

Cieľ spoločnej poľnohospodárskej politiky je:

- a) podporovať v Európskej únii multifunkčné poľnohospodárstvo, zlučiteľné so životným prostredím a krajinou, ktoré podporuje biologickú rôznorodosť, zabezpečuje racionalizáciu poľnohospodárskej výroby prostredníctvom rozumného využívania technických vymožeností a podporuje optimálne použitie výrobných faktorov, najmä pracovných síl;
- b) zaručiť poľnohospodárskemu a vidieckemu obyvateľstvu porovnateľné životné podmienky a primeraný príjem, najmä zavedením politiky rozvoja vidieka a zvýšením príjmu na obyvateľa, pokiaľ ide o pracujúcich v poľnohospodárstve;
- c) regulovať a stabilizovať trhy a predchádzať krízam;

- d) zabezpečiť zásobovanie;
 - e) zabezpečiť, aby ceny dodávaných tovarov pre spotrebiteľov boli primerané;
 - f) podporovať kvalitu a bezpečnosť poľnohospodárskych výrobkov“.
5. Víta odstránenie doteraz existujúcich rozdielov medzi povinnými výdavkami, ktoré sa dodnes týkajú najmä oblasti poľnohospodárstva, a nepovinnými výdavkami v rozpočte; toto predstavuje podstatné rozšírenie rozpočtových právomocí Európskeho parlamentu.

POSTUP

Názov	návrh Zmluvy zakladajúcej Ústavu pre Európu
Referenčné čísla	2004/2129(INI)
Gestorský výbor	AFCO
Rozšírená spolupráca	–
Navrhovateľ Dátum vymenovania	Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf 26.7.2004
Prerokovanie vo výbore	02.09.2004
Dátum schválenia pozmeňujúcich návrhov	
Výsledok konečného hlasovania	za: proti: zdržal(i) sa:
Poslanci prítomní na konečnom hlasovaní	
Zástupcovia prítomní na konečnom hlasovaní	
Zástupcovia (čl. 178 ods. 2) prítomní na konečnom hlasovaní	